

Bruxelles, 27 august 2020
REV2 – înlocuiește avizul (REV1) din
data de 18 ianuarie 2019 și documentul cu
întrebări și răspunsuri din data de
11 aprilie 2019

AVIZ CĂTRE PĂRȚILE INTERESATE

RETRAGEREA REGATULUI UNIT ȘI NORMELE UE ÎN DOMENIUL JUSTIȚIEI CIVILE ȘI AL DREPTULUI INTERNAȚIONAL PRIVAT

Cuprins

INTRODUCERE.....	2
1. COMPETENȚA INTERNAȚIONALĂ.....	3
1.1. Acțiuni judiciare intentate înainte de încheierea perioadei de tranziție	3
1.2. Acțiuni intentate după încheierea perioadei de tranziție	4
2. LEGEA APLICABILĂ ÎN MATERIE CONTRACTUALĂ ȘI NECONTRACTUALĂ	5
2.1. Obligații contractuale	5
2.1.1. Norme privind legislația aplicabilă în Regatul Unit.....	5
2.1.2. Norme privind legislația care se aplică în UE	5
2.2. Obligații necontractuale.....	5
2.2.1. Norme privind legislația aplicabilă în Regatul Unit.....	5
2.2.2. Norme privind legislația care se aplică în UE	6
3. RECUNOAȘTEREA ȘI EXECUTAREA	6
3.1. Acțiuni intentate înainte de încheierea perioadei de tranziție.....	6
3.2. Acțiuni intentate după încheierea perioadei de tranziție	8
3.3. Aspecte legate de acordurile de alegere a forului.....	9
4. PROCEDURI EUROPENE SPECIFICE.....	9
5. PROCEDURI PRIVIND COOPERAREA JUDICIARĂ ÎNTRE STATELE MEMBRE.....	10
6. INSOLVENȚA.....	11

6.1. Procedură principală deschisă înainte de încheierea perioadei de tranziție	11
6.2. Procedură principală deschisă după încheierea perioadei de tranziție	11
7. ALTE ASPECTE	12
7.1. Documente oficiale.....	12
7.2. Asistența judiciară	12
7.3. Mediere.....	13
7.4. Portalul european e-justiție.....	13

INTRODUCERE

La 1 februarie 2020, Regatul Unit s-a retras din Uniunea Europeană și a devenit o țară terță¹. Acordul de retragere² prevede o perioadă de tranziție, care se încheie la 31 decembrie 2020. Până la această dată, dreptul UE se va aplica integral în Regatul Unit și pe teritoriul acestuia³.

În perioada de tranziție, UE și Regatul Unit vor negocia un acord privind un nou parteneriat, care să prevadă în special o zonă de liber schimb. Cu toate acestea, nu este sigur că un astfel de acord, dacă va fi încheiat, va intra în vigoare la încheierea perioadei de tranziție. În orice caz, un astfel de acord ar crea o relație care, în ceea ce privește condițiile de acces pe piață, va fi foarte diferită de participarea Regatului Unit la piața internă⁴, la uniunea vamală a UE, precum și la domeniul TVA și al accizelor.

În plus, după încheierea perioadei de tranziție, Regatul Unit va fi o țară terță în ceea ce privește punerea în aplicare și aplicarea dreptului UE în statele membre ale UE.

Prin urmare, tuturor părților interesate, în special operatorilor economici, li se amintește situația juridică de după încheierea perioadei de tranziție.

Recomandări pentru părțile interesate

Pentru a face față consecințelor explicate în prezentul aviz, părților interesate li se recomandă să evalueze opțiunile contractuale trecute și viitoare ale jurisdicției Regatului Unit.

¹ O țară terță este o țară care nu este membră a UE.

² Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, JO L 29, 31.1.2020, p. 7 („Acordul de retragere”).

³ Cu anumite excepții, prevăzute la articolul 127 din Acordul de retragere, niciuna dintre acestea nefiind relevante în contextul prezentului aviz.

⁴ În particular, un acord de liber schimb nu include concepte ținând de piața internă (în domeniul bunurilor și serviciilor) cum ar fi recunoașterea reciprocă, principiul țării de origine și armonizarea. De asemenea, un acord de liber schimb nu elimină formalitățile și controalele vamale, precum cele privind originea mărfurilor și a materialelor care intră în componența acestora, și nici interdicțiile și restricțiile referitoare la importuri și exporturi.

Părțile interesate care intenționează să încheie contracte cu o persoană sau o societate din Regatul Unit ori să introducă o acțiune în fața unei instanțe civile sau comerciale referitoare la Regatul Unit ori să execute hotărâri civile sau comerciale ar trebui să solicite consultanță juridică.

Nota bene:

Prezentul aviz nu se referă la:

- aspecte specifice legate de protecția consumatorilor, altele decât cele legate de legislația aplicabilă⁵ și
- dreptul comercial al UE.

Pentru aceste aspecte, sunt în curs de elaborare sau au fost publicate alte avize⁶.

După încheierea perioadei de tranziție, în domeniul justiției civile și al dreptului internațional privat se vor aplica normele prezentate în cele ce urmează.

1. COMPETENȚA INTERNAȚIONALĂ

Dreptul internațional privat al UE stabilește norme uniforme în privința competenței internaționale în materie de drept civil și drept comercial, inclusiv în domeniul insolvenței și al dreptului familiei. Cu unele excepții, aceste norme uniforme se aplică atunci când pârâtul își are domiciliul sau reședința obișnuită într-un stat membru al UE⁷.

1.1. Acțiuni judiciare intentate înainte de încheierea perioadei de tranziție

În conformitate cu articolul 67 alineatul (1) din Acordul de retragere, pentru acțiunile judiciare intentate⁸ înainte de încheierea perioadei de tranziție, normele UE privind competența internațională continuă să se aplice în Regatul Unit și în statele membre în situațiile care implică Regatul Unit⁹.

⁵ A se vedea punctul 2 din prezentul aviz privind legea aplicabilă.

⁶ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/preparing-end-transition-period_ro

⁷ Deși tratatele UE prevăd dispoziții speciale pentru (ne)participarea Irlandei și a Danemarcei la această parte a acquis-ului UE, din motive de simplificare, se utilizează noțiunea de „state membre ale UE”. În ceea ce privește Danemarca, a se vedea articolul 69 alineatele (2) și (3) din Acordul de retragere.

⁸ După caz, în titlul VI din partea a treia a Acordului de retragere („Acțiuni de cooperare judiciară în materie civilă și comercială aflate în desfășurare”) se utilizează terminologia instrumentelor UE în materie civilă și judiciară. De exemplu, pentru noțiunea de „acțiune intentată”, a se vedea articolul 66 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012.

⁹ „Situațiile care implică Regatul Unit” este o formulare care reflectă faptul că Acordul de retragere se bazează pe aplicarea reciprocă și se aplică numai în relația dintre UE și Regatul Unit. Este vorba, de exemplu, de procedurile care implică, potrivit instrumentului, un pârât care își are domiciliul sau reședința obișnuită în Regatul Unit sau un debitor al cărui centru principal de interese se află în Regatul Unit.

Articolul 67 alineatul (1) din Acordul de retragere acoperă toate instrumentele UE care stabilesc norme privind conflictele de competență, și anume Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială,^{10 11} precum și *leges speciales* care stabilesc norme de competență specifice¹².

Articolul 67 alineatul (1) din Acordul de retragere precizează faptul că normele UE privind competența se aplică, de asemenea, în ceea ce privește „procedurile sau acțiunile care sunt legate de aceste acțiuni judiciare” chiar dacă aceste proceduri sau acțiuni sunt intentate după încheierea perioadei de tranziție¹³. Sunt abordate astfel situațiile în care acțiunile cu același obiect și între aceleași părți sunt introduse în fața instanțelor unui stat membru și ale Regatului Unit („*lis pendens*”) înainte și, respectiv, după încheierea perioadei de tranziție (sau invers). Scopul este de a se asigura că, în aceste cazuri, normele UE privind conflictele de competență se aplică în continuare în cazul în care instanța a fost sesizată după încheierea perioadei de tranziție într-un stat membru al UE sau în Regatul Unit.

1.2. Acțiuni intentate după încheierea perioadei de tranziție

Pentru acțiunile intentate după încheierea perioadei de tranziție, instanțele din statele membre ale UE vor stabili competența lor internațională:

- în chestiunile care intră în domeniul de aplicare al instrumentelor UE în materie civilă și comercială, pe baza acestor instrumente ale UE, inclusiv a dreptului familiei. O instanță dintr-un stat membru poate aplica normele sale interne privind competența internațională atunci când instrumentul respectiv prevede acest lucru¹⁴;
- în chestiunile care nu intră în domeniul de aplicare al instrumentelor UE, competența internațională va fi reglementată de normele interne ale statului membru în care se află instanța sesizată. În unele cazuri, convențiile internaționale, în special convențiile adoptate de Conferința de la Haga de Drept Internațional Privat, vor înlocui dreptul UE în relațiile dintre UE și Regatul Unit atunci când atât UE/statele membre ale UE, cât și Regatul Unit sunt părți la respectivele convenții (denumite în continuare „convenții internaționale relevante”)¹⁵.

¹⁰ JO L 351, 20.12.2012, p. 1.

¹¹ A se vedea articolul 67 alineatul (1) litera (a) din Acordul de retragere.

¹² A se vedea articolul 67 alineatul (1) literele (b)-(d) din Acordul de retragere.

¹³ În temeiul articolelor 29, 30 și 31 din Regulamentul (CE) nr. 1215/2012, al articolului 19 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 și al articolelor 12 și 13 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului.

¹⁴ De exemplu, articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 1215/2012.

¹⁵ De obicei, aceste convenții se transpun în dreptul intern al fiecărui stat care este parte la convenție.

În ceea ce privește acțiunile sau procedurile intentate într-o instanță dintr-un stat membru după încheierea perioadei de tranziție care sunt legate de acțiuni judiciare pendinte în fața unei instanțe din Regatul Unit sesizate după încheierea perioadei de tranziție, în statele membre se vor aplica articolele 33 și 34 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012.

2. LEGEA APLICABILĂ ÎN MATERIE CONTRACTUALĂ ȘI NECONTRACTUALĂ

Dreptul internațional privat al UE stabilește norme uniforme în statele membre ale UE pentru conflictele de legi în materie de obligații contractuale și necontractuale.

2.1. Obligații contractuale

2.1.1. Norme privind legislația aplicabilă în Regatul Unit

În conformitate cu articolul 66 litera (a) din Acordul de retragere, Regulamentul (CE) nr. 593/2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I)¹⁶ se aplică în Regatul Unit în privința contractelor încheiate¹⁷ înainte de încheierea perioadei de tranziție.

2.1.2. Norme privind legislația care se aplică în UE

Articolul 66 litera (a) din Acordul de retragere nu abordează chestiunea legislației aplicabile în UE. În UE, se aplică mai degrabă Regulamentul (CE) nr. 593/2008, care prevede aplicarea universală¹⁸.

Exemplu: articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 garantează că, indiferent de legea pe care o aleg părțile sau care se aplică implicit, consumatorii care își au reședința obișnuită într-un stat membru al UE beneficiază de protecția obligatorie a acestei legislații dacă sunt vizați de comercianți dintr-o țară terță, indiferent dacă respectivii comercianți sunt sau nu stabiliți în UE sau într-o țară terță.

2.2. Obligații necontractuale

2.2.1. Norme privind legislația aplicabilă în Regatul Unit

În conformitate cu articolul 66 litera (b) din Acordul de retragere, Regulamentul (CE) nr. 864/2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II)¹⁹ se aplică în Regatul Unit în ceea ce

¹⁶ JO L 177, 4.7.2008, p. 6.

¹⁷ După caz, în titlul VI din partea a treia a Acordului de retragere („Acțiuni de cooperare judiciară în materie civilă și comercială aflate în desfășurare”) se utilizează terminologia instrumentelor UE în materie civilă și judiciară. De exemplu, pentru noțiunea de „contract încheiat”, a se vedea articolul 28 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008.

¹⁸ Articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008. Aplicarea universală înseamnă că regulamentul se aplică chiar și în cazul în care aceasta înseamnă aplicarea legislației unei țări terțe.

¹⁹ JO L 199, 31.7.2007, p. 40.

privește faptele cauzatoare de prejudicii, în cazul în care aceste fapte au avut loc înainte de²⁰ încheierea perioadei de tranziție.

2.2.2. *Norme privind legislația care se aplică în UE*

Articolul 66 litera (b) din Acordul de retragere nu abordează chestiunea legislației aplicabile în UE. În UE, se aplică mai degrabă Regulamentul (CE) nr. 864/2007, care prevede aplicarea universală²¹.

3. RECUNOAȘTEREA ȘI EXECUTAREA

Dreptul internațional privat al UE prevede norme pentru facilitarea recunoașterii și a executării în statele membre a hotărârilor judecătorești pronunțate într-un alt stat membru.

3.1. Acțiuni intentate înainte de încheierea perioadei de tranziție

În conformitate cu articolul 67 alineatul (2) din Acordul de retragere, se aplică următoarele:

- **Regulamentul (UE) nr. 1215/2012** se aplică în ceea ce privește recunoașterea și executarea hotărârilor pronunțate în cadrul acțiunilor judiciare intentate înainte de încheierea perioadei de tranziție și în ceea ce privește actele autentice întocmite sau înregistrate în mod oficial și tranzacțiile judiciare aprobate sau încheiate²² înainte de încheierea perioadei de tranziție;
- **Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 (Bruxelles IIa)**²³ se aplică în ceea ce privește recunoașterea și executarea hotărârilor pronunțate în cadrul acțiunilor judiciare intentate înainte de încheierea perioadei de tranziție și în ceea ce privește documentele întocmite sau înregistrate în mod oficial ca acte autentice și acordurile încheiate²⁴ înainte de încheierea perioadei de tranziție;

²⁰ După caz, în titlul VI din partea a treia a Acordului de retragere („Acțiuni de cooperare judiciară în materie civilă și comercială aflate în desfășurare”) se utilizează terminologia instrumentelor UE în materie civilă și judiciară. De exemplu, pentru noțiunea de „fapte cauzatoare de prejudicii”, a se vedea articolul 31 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007.

²¹ Articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 864/2007.

²² După caz, în titlul VI din partea a treia a Acordului de retragere („Acțiuni de cooperare judiciară în materie civilă și comercială aflate în desfășurare”) se utilizează terminologia instrumentelor UE în materie civilă și judiciară. De exemplu, pentru noțiunile „acțiuni judiciare intentate”, „acte autentice întocmite sau înregistrate în mod oficial” și „tranzacții judiciare aprobate sau încheiate”, a se vedea articolul 66 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012.

²³ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, JO L 338, 23.12.2003, p. 1.

²⁴ După caz, în titlul VI din partea a treia a Acordului de retragere („Acțiuni de cooperare judiciară în materie civilă și comercială aflate în desfășurare”) se utilizează terminologia instrumentelor UE în materie civilă și judiciară. De exemplu, pentru noțiunile „acțiuni judiciare intentate”, „documente

Exemplu: o hotărâre de divorț din Regatul Unit, pentru care acțiunea a fost intentată înainte de încheierea perioadei de tranziție, va fi recunoscută în UE în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 chiar și atunci când hotărârea judecătorească este pronunțată după această dată.

- **Regulamentul (CE) nr. 4/2009 (Regulamentul privind obligațiile de întreținere)**²⁵ se aplică în ceea ce privește recunoașterea și executarea hotărârilor pronunțate în cadrul acțiunilor judiciare intentate înainte de încheierea perioadei de tranziție și în ceea ce privește tranzacțiile judiciare aprobate sau încheiate și actele autentice întocmite²⁶ înainte de încheierea perioadei de tranziție;
- **Regulamentul (CE) nr. 805/2004 (Titlu executoriu european pentru creanțele necontestate)**²⁷ se aplică hotărârilor judecătorești pronunțate în cadrul acțiunilor judiciare intentate înainte de încheierea perioadei de tranziție, precum și tranzacțiilor judiciare aprobate sau încheiate și actelor autentice întocmite înainte de încheierea perioadei de tranziție, cu condiția ca certificarea ca titlu executoriu european să fi fost solicitată înainte de încheierea perioadei de tranziție.

Articolul 67 alineatul (2) literele (a)-(c) din Acordul de retragere se referă la „intentarea acțiunii” referitoare la actul care trebuie executat. Prin urmare, această dispoziție se referă și la situațiile în care:

- s-a intentat o acțiune judiciară în Regatul Unit sau într-un stat membru al UE, însă hotărârea se pronunță numai după încheierea perioadei de tranziție;
- instanța din Regatul Unit sau dintr-un stat membru al UE a pronunțat hotărârea judecătorească înainte de încheierea perioadei de tranziție, dar hotărârea nu a fost executată într-un stat membru al UE sau, respectiv, în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție și
- hotărârea pronunțată de o instanță din Regatul Unit sau a unui stat membru al UE a făcut obiectul procedurii de *exequatur* (a fost declarată ca

întocmite sau înregistrate în mod oficial ca acte autentice” și „acorduri încheiate”, a se vedea articolul 64 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003.

²⁵ Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere, JO L 7, 10.1.2009, p. 1.

²⁶ După caz, în titlul VI din partea a treia a Acordului de retragere („Acțiuni de cooperare judiciară în materie civilă și comercială aflate în desfășurare”) se utilizează terminologia instrumentelor UE în materie civilă și judiciară. De exemplu, pentru noțiunile „acțiuni judiciare intentate”, „acte autentice întocmite” și „tranzacții judiciare aprobate sau încheiate”, a se vedea articolul 75 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 4/2009.

²⁷ Regulamentul (CE) nr. 805/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind crearea unui titlu executoriu european pentru creanțele necontestate, JO L 143, 30.4.2004, p. 15.

fiind executorie) într-un stat membru al UE sau, respectiv, în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție, însă nu a fost executată într-un stat membru al UE sau, respectiv, în Regatul Unit înainte de încheierea perioadei de tranziție.

În unele cazuri, creditorii stabiliți prin hotărâre judecătorească pot solicita executarea hotărârilor pronunțate înainte de 10 ianuarie 2015, data intrării în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 1215/2012, care a fost precedat de Regulamentul (CE) nr. 44/2001 (Bruxelles I) sau chiar de Convenția de la Bruxelles din 1968. Fiecare instrument succesiv conține o dispoziție care stabilește domeniul de aplicare temporal²⁸. Trimiterea la instrumentele juridice de la articolul 67 alineatul (2) din Acordul de retragere include trimiterea, în cadrul acestor instrumente juridice, la instrumentele anterioare.

3.2. Acțiuni intentate după încheierea perioadei de tranziție

Normele UE privind executarea nu se vor aplica în cazul hotărârilor judecătorești pentru care acțiunile inițiale au fost intentate după încheierea perioadei de tranziție.

În unele cazuri, se vor aplica convențiile internaționale relevante (a se vedea mai sus).

Exemplul 1

În ceea ce privește **acțiunile de divorț** inițiate într-un stat membru al UE după încheierea perioadei de tranziție, Convenția de la Haga din 1970 privind recunoașterea divorțurilor și a separărilor de drept²⁹ abordează chestiunea la nivel internațional. Regatul Unit este parte la această convenție, dar în prezent numai 12 state membre din UE sunt părți contractante³⁰.

Exemplul 2

În ceea ce privește **acțiunile privind obligația de întreținere pentru copii** inițiate într-un stat membru al UE după încheierea perioadei de tranziție, Convenția de la Haga din 2007 privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate pentru copii și alți membri ai familiei³¹ abordează chestiunea la nivel internațional. Regatul Unit și-a exprimat intenția de a semna și ratifica convenția. Convenția se va aplica între UE și Regatul Unit în privința cererilor formulate după data la care Regatul Unit a devenit parte de sine stătătoare la convenție³².

²⁸ De exemplu, articolul 66 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 se referă la aplicabilitatea Regulamentului (CE) nr. 44/2001, iar articolul 66 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 face referire la Convenția de la Bruxelles.

²⁹ <https://www.hcch.net/en/instruments/conventions/full-text/?cid=80>

³⁰ A se vedea tabelul privind statutul: <https://www.hcch.net/en/instruments/conventions/status-table/?cid=80>

³¹ <https://www.hcch.net/en/instruments/conventions/full-text/?cid=131>

³² Articolul 56 alineatul (1) din convenție.

În cazul în care nu se aplică convenții internaționale, recunoașterea și executarea unei hotărâri judecătorești pronunțate în Regatul Unit vor fi reglementate de norme interne ale statului membru în care se dorește recunoașterea/executarea.

3.3. Aspecte legate de acordurile de alegere a forului

Secțiunile 3.1 și 3.2 din prezentul aviz se aplică, de asemenea, în ceea ce privește recunoașterea și executarea unei hotărâri judecătorești pronunțate de o instanță din Regatul Unit desemnată printr-un acord de alegere a forului. Aceasta înseamnă că acțiunile intentate, în temeiul unui acord de alegere a forului, în instanțe din Regatul Unit după încheierea perioadei de tranziție nu mai beneficiază de normele UE privind recunoașterea și executarea în statele membre ale UE.

Regatul Unit și-a exprimat intenția de a adera, în calitate de parte de sine stătătoare, la Convenția de la Haga din 2005 privind acordurile de alegere a forului³³ după încheierea perioadei de tranziție. Convenția se va aplica între UE și Regatul Unit acordurilor exclusive de alegere a forului încheiate după intrarea în vigoare a convenției în Regatul Unit în calitate de parte de sine stătătoare la convenție³⁴.

4. PROCEDURI EUROPENE SPECIFICE

Dreptul UE privind cooperarea judiciară în materie civilă prevede mai multe proceduri specifice, ca de exemplu procedura europeană de somație de plată³⁵ și procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă³⁶.

Articolul 67 alineatul (3) din Acordul de retragere prevede, pentru procedurile europene relevante, momentul în care fiecare dintre aceste proceduri este inițiată, ținând seama de etapele procedurale ale fiecărei proceduri³⁷. De exemplu:

- în conformitate cu articolul 67 alineatul (3) litera (d) din Acordul de retragere, Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 privind procedura europeană de somație de plată se aplică somațiilor europene de plată pentru care au fost depuse cereri înainte de încheierea perioadei de tranziție;
- în conformitate cu articolul 67 alineatul (3) litera (e) din Acordul de retragere, Regulamentul (CE) nr. 861/2007 privind procedura europeană cu privire la

³³ Această convenție a fost semnată și aprobată doar de UE, așadar Regatul Unit și-a asumat obligații în temeiul convenției în virtutea statutului său de stat membru al UE.

³⁴ Articolul 16 alineatul (1) din convenție.

³⁵ Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată, JO L 399, 30.12.2006, p. 1.

³⁶ Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă, JO L 199, 31.7.2007, p. 1.

³⁷ În ceea ce privește procedurile de insolvență, a se vedea secțiunea 6 din prezentul aviz.

cererile cu valoare redusă se aplică procedurilor europene cu privire la cererile cu valoare redusă pentru care au fost depuse cereri înainte de încheierea perioadei de tranziție.

5. PROCEDURI PRIVIND COOPERAREA JUDICIARĂ ÎNTRE STATELE MEMBRE

Legislația UE privind cooperarea judiciară în materie civilă și comercială prevede proceduri de facilitare a cooperării judiciare între statele membre.

În conformitate cu articolul 68 din Acordul de retragere, înainte de încheierea perioadei de tranziție:

- Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 privind notificarea sau comunicarea actelor³⁸ se aplică actelor judiciare și extrajudiciare care au fost primite³⁹ în vederea notificării sau comunicării înainte de încheierea perioadei de tranziție.

Aceasta înseamnă că Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 nu se va mai aplica notificării sau comunicării actelor inițiate după încheierea perioadei de tranziție în ceea ce privește recunoașterea și executarea în curs a unei hotărâri judecătorești în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1215/2012.

- Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 privind obținerea de probe⁴⁰ se aplică cererilor primite⁴¹ înainte de încheierea perioadei de tranziție.
- Decizia 2001/470/CE a Consiliului de creare a unei Rețele Judiciare Europene în materie civilă și comercială⁴² se aplică cererilor de cooperare judiciară primite de la punctul de contact solicitant înainte de încheierea perioadei de tranziție.

După încheierea perioadei de tranziție, statele membre ale UE nu mai pot lansa în temeiul dreptului UE noi proceduri de cooperare judiciară care să implice Regatul Unit. În schimb, aceste proceduri voi trebui inițiate în conformitate cu dreptul intern privind cooperarea judiciară cu țările terțe. În unele cazuri, se vor

³⁸ Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor), JO L 324, 10.12.2007, p. 79.

³⁹ Primite de agenția de primire, organismul central al statului pe teritoriul căruia urmează să se efectueze notificarea sau comunicarea ori agenți diplomatici sau consulari, servicii poștale sau executori judecătorești, funcționari sau alte persoane competente din statul de primire.

⁴⁰ Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială, JO L 174, 27.6.2001, p. 1.

⁴¹ Primite de o instanță solicitată, un organism central al statului în care se solicită obținerea de probe ori un organism central sau o autoritate competentă menționată la articolul 17 alineatul (1) din regulament.

⁴² A se vedea articolul 8 din Decizia 2001/470/CE a Consiliului din 28 mai 2001 de creare a unei Rețele Judiciare Europene în materie civilă și comercială, JO L 174, 27.6.2001, p. 25.

aplica convențiile internaționale relevante (a se vedea mai sus), cu condiția ca atât UE/stările membre UE, cât și Regatul Unit să fie părți la convenția respectivă⁴³.

6. INSOLVENȚA

6.1. Procedură principală deschisă înainte de încheierea perioadei de tranziție

În conformitate cu articolul 67 alineatul (3) litera (c) din Acordul de retragere, Regulamentul (UE) 2015/848 (Regulamentul privind insolvența)⁴⁴ se aplică procedurilor de insolvență și acțiunilor menționate la articolul 6 alineatul (1) din regulamentul în cauză, cu condiția ca procedura principală să fi fost deschisă⁴⁵ înainte de încheierea perioadei de tranziție⁴⁶. În cazul în care, înainte de încheierea perioadei de tranziție, procedura principală a fost deschisă în Regatul Unit, iar în statul (statele) membru (membri) au fost deschise proceduri secundare, instanțele din statul (statele) membru (membri) în cauză își vor menține competența internațională în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/848. Regulamentul se aplică, de asemenea, hotărârilor, concordatelor sau măsurilor provizorii pronunțate în cadrul acestor proceduri. Prin urmare, aceste hotărâri, concordate sau măsuri sunt reciproc recunoscute între UE și Regatul Unit fără alte formalități și – dacă este necesar – vor fi executate în conformitate cu articolele 39-44 și 47-57 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012.

6.2. Procedură principală deschisă după încheierea perioadei de tranziție

După încheierea perioadei de tranziție, Regatul Unit nu va mai putea deschide proceduri de insolvență în temeiul Regulamentului (UE) 2015/848.

Statele membre ale UE vor continua să aplice Regulamentul (UE) 2015/848, considerând Regatul Unit ca țară terță căreia nu i se aplică regulamentul.

Procedurile de insolvență inițiate în Regatul Unit după încheierea perioadei de tranziție nu vor mai fi recunoscute de statele membre ale UE în temeiul Regulamentului (UE) 2015/848.

⁴³ De exemplu, în ceea ce privește răpirile internaționale de copii, cererea din partea autorității centrale solicitante poate fi examinată de autoritatea centrală solicitată în temeiul Convenției de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii.

⁴⁴ Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind procedurile de insolvență, JO L 141, 5.6.2015, p. 19.

⁴⁵ După caz, în titlul VI din partea a treia a Acordului de retragere („Acțiuni de cooperare judiciară în materie civilă și comercială aflate în desfășurare”) se utilizează terminologia instrumentelor UE în materie civilă și judiciară. De exemplu, pentru noțiunea de „deschidere a unei proceduri”, a se vedea articolul 84 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/848.

⁴⁶ Scopul este de a grupa procedura principală, procedurile secundare și acțiunile în temeiul articolului 6 alineatul (1) din regulamentul.

7. ALTE ASPECTE

7.1. Documente oficiale

Acordul de retragere nu abordează Regulamentul (UE) 2016/1191 privind documentele oficiale⁴⁷.

Regulamentul (UE) 2016/1191 elimină cerința privind legalizarea și apostila între statele membre pentru anumite documente oficiale (de exemplu, un certificat de naștere) și simplifică alte formalități. Aplicarea regulamentului menționat anterior nu este condiționată de data emiterii documentului oficial de către autoritatea unui stat membru, ci de data la care documentul oficial este prezentat autorităților din alt stat membru. Prin urmare, regulamentul nu se va mai aplica în cazul unui document oficial emis de autoritățile Regatului Unit care este prezentat autorităților unui stat membru al UE după încheierea perioadei de tranziție, indiferent de data la care documentul a fost eliberat și de perioada de valabilitate a acestuia.

După încheierea perioadei de tranziție, între statele membre ale UE și Regatul Unit se va aplica Convenția de la Haga din 1961 privind suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine (Convenția privind apostila)⁴⁸.

7.2. Asistența judiciară

În conformitate cu articolul 69 alineatul (1) litera (a) din Acordul de retragere, Directiva 2003/8/CE a Consiliului de stabilire a unor norme minime comune privind asistența judiciară acordată în litigiile transfrontaliere⁴⁹ se aplică cererilor de asistență judiciară care au fost primite de către autoritatea de primire înainte de încheierea perioadei de tranziție.

După încheierea perioadei de tranziție, Directiva 2003/8/CE nu se va mai aplica între statele membre ale UE și Regatul Unit.

Nu există niciun instrument de drept internațional care să abordeze aceleași chestiuni ca directiva menționată anterior⁵⁰. După încheierea perioadei de tranziție, dreptul intern al statelor membre ale UE se va aplica, prin urmare, asistenței judiciare acordate în litigiile transfrontaliere.

⁴⁷ Regulamentul (UE) 2016/1191 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 iulie 2016 privind promovarea liberei circulații a cetățenilor prin simplificarea cerințelor de prezentare a anumitor documente oficiale în Uniunea Europeană și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012, JO L 200, 26.7.2016, p. 1.

⁴⁸ <https://www.hcch.net/en/instruments/conventions/full-text/?cid=41>. Toate statele membre ale UE și Regatul Unit în calitate de parte de sine stătătoare sunt părți la convenție.

⁴⁹ Directiva 2003/8/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de îmbunătățire a accesului la justiție în litigiile transfrontaliere prin stabilirea unor norme minime comune privind asistența judiciară acordată în astfel de litigii, JO L 26, 31.1.2003, p. 41.

⁵⁰ Acordul european din 1977 asupra transmiterii cererilor de asistență judiciară abordează unele chestiuni relevante. <https://rm.coe.int/1680077322>. Toate statele membre ale UE și Regatul Unit în calitate de parte de sine stătătoare sunt părți la acest acord.

7.3. Mediere

În conformitate cu articolul 69 alineatul (1) litera (b) din Acordul de retragere, Directiva 2008/52/CE privind anumite aspecte ale medierii în materie civilă și comercială⁵¹ se aplică în cazul în care, înainte de încheierea perioadei de tranziție, părțile au convenit să recurgă la mediere după apariția litigiului, medierea a fost impusă de instanță sau instanța a invitat părțile să recurgă la mediere.

7.4. Portalul european e-justiție

Comisia pune la dispoziție informații cu privire la sistemele judiciare naționale prin intermediul portalului european e-justiție⁵². Având în vedere că procedurile și acțiunile în curs intentate înainte de încheierea perioadei de tranziție vor continua în temeiul legislației UE, portalul e-justiție va păstra informațiile legate de Regatul Unit, inclusiv formularele dinamice și fișele informative privind Regatul Unit până la sfârșitul anului 2022⁵³.

[Portalul european e-justiție](#) și [site-ul web al Comisiei privind justiția civilă](#) prezintă informații legate de domeniul justiției civile. Aceste pagini vor fi actualizate cu noi informații dacă va fi necesar.

Comisia Europeană
Direcția Generală Justiție și Consumatori

⁵¹ JO L 136, 24.5.2008, p. 3.

⁵² <https://e-justice.europa.eu/home.do?action=home&plang=ro>

⁵³ Informațiile sunt menținute în urma discuțiilor cu Regatul Unit.